

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 6 (378)
2021. gada
28. marts

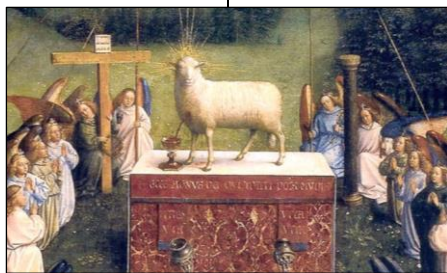
Kristus piemērs neskaidrībā, nomāktībā un satraukumā

Šajās dienās ar Dieva Vārda un liturģijas palīdzību esam aicināti labāk izprast un izdzīvot to, ko Kristus stāda priekšā ar savām ciešanām, nāvi un augšāmcelšanos. Jēzus paļaujas uz Dievu, kas viņu sūta mirt uz krusta. Viņš zina, ka, neskatoties uz ārējo šķietamību, šī Tēva norāde īstenībā ir mīlestības, atpirkšanas, žēlsirdības plāns. Viņš zina, ka tas ir ceļš, kas viņu ved uz godību. Šajās ciešanu un pagodināšanas dienās visā skaidrībā atklājas viņa mīlestības lielums. Visa agrākā darbība iegūst galīgo nozīmi tad, kad vērsta uz cīņu un uzvaru pār tumsības spēkiem.

Daudzi cilvēki piedzīvo satraukumu apstākļos, kurus nevar kontrolēt: draudošās briesmās, nedziedināmās slimībās, nedrošībā par nākotni, uzbrukumos dzīvībai. Ticīgie aicināti vienoties ar cietošā Kristus izjūtām, uzpurējot viņam pārbaudījumus un uzņemoties tos, kurus Dievs varētu izvēlēties mums atsūtīt. Mēs arī uzpurējam visu to ciešanas, kuri bez ticības gaismas nezina, kāpēc tie cieš,

īpaši pandēmijas neskaidrībā, nomāktībā un satraukumā. Lūdzamies, lai tie labāk izprastu savu ciešanu nozīmi. Vienlaikus, lai darām ko varam, lai mazinātu vai, ja iespējams, izdzēstu šādas ciešanas.

Šķiet, ka dienās pirms ciešanām Jēzus bija palicis bez palīdzības un mierinājuma. Tomēr tieši caur šīm ciešanām viņš veic dievišķo pestīšanas darbu. Dieva Dēls neatmet savu dievišķību, bet vienkārši to apslēpj un nes dzīvību tieši tad, kad šķiet, ka uzvar nāve.

Tuvojoties krustam, Kristus paļaujas uz Tēvu debesīs, lai gan daba ieteiktu lūgt atbrīvošanu no šīs ciešanu „stundas” (Jņ 12: 27). Bet tāpēc Jēzus taču nāca pasaulē. Paklausībā Tēvam viņš vienmēr vēlēties šo „stundu”, šo izšķirošo brīdi, notikumu, no kura nozīmi gūst visa viņa dzīve.

Klusā nedēļa īpaši prasa mums paļāvību, tāpat kā Kristus, atverot sirdis Tēva gribai. Tad mēs nepiedzīvosim vilšanos.

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 28. marts.

Palmu – Pūpolu un Kunga Jēzus ciešanu svētdiena

8.00 Sv. Mise par +Jāni, +Janīnu,
+Valentīnu Pilāniem
Litānija sv. Jāzepam
11.00 Galvenā Sv. Mise.Svin V.E.
arhibīskaps un “Rūgtās asaras”.
Tiek svētīti palmu un pūpolu zari
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
17.30 Krusta ceļā
18.30 Sv. Mise par Juri Brīvnieku
*Kolekte visās Svētajās Misēs tiek vākta
Garīgā semināra uzturēšanai*

Pirmdiena, 29. marts.

Draudzes rekolekcijas. /Vada pr. Pauls/

8.00 Sv. Mise par Klaparu ģimeni
Lūgšana sv. Jāzepam
17.30 Krusta ceļš
18.30 Sv. Mise par Reimatu ģimeni

Otrdiena, 30. marts.

Draudzes rekolekcijas.

8.00 Sv. Mise par Mariju, Dieva
žēlsirdību un Dievmātes aizstāvību
lūdzot. Lūgšana sv. Jāzepam
18.00 Lūgšana „Rūgtās asaras”
18.30 Sv. Mise par Šimanovsku,
Petrovu, Dortānu un Šaicānu ģimenēm

Trešdiena, 31. marts.

Draudzes rekolekcijas.

8.00 Sv. Mise par +Laimoni Betleru
Litānija sv. Jāzepam
16.30 – 18.30 Grēksūdze
17.30 Krusta ceļš
18.30 Sv. Mise par +Ludmilu

Ceturtdiena, 1. aprīlis.

Lielā ceturtdiena.

10.00 Hrizmas Sv. Mise.
Svin V.E. arhibīskaps
18.00 Sv. Mise – Kunga pēdējo vakariņu
piemiņas diena. Svin V.E. arhibīskaps

*Ticīgie, kuri pieņēma Sv. Komūniju
bīskapa svinētajā Hrizmas Sv. Misē, drīkst
pieņemt Sv. Komūniju arī Kunga pēdējo
vakariņu piemiņas Sv. Misē vakarā*

Piektdiena, 2.aprīlis. Lielā piektdiena.

Kunga ciešanu un nāves piemiņas diena.

*Šodien gavēnis ēšanā un atturība
no gaļas ēdieniem*

13.30 Krusta ceļš
15.00 Kunga ciešanu un nāves piemiņas
dievkalpojums. Svin V.E. arhibīskaps
*Pilnas atlaidas par piedalīšanos Krusta
adorācijā un Sv. Krusta pagodināšanu
Kunga ciešanu dievkalpojuma laikā*

Sestdiena, 3. aprīlis. Lielā Sestdiena.

Kunga augšāmcelšanās svētku vigīlija.

*Šodien atturība no gaļas ēdieniem
nav saistoša*

18.00 Sv. Mise. Vada V.E. arhibīskaps.
Tikai atnestā ūdens un ēdienu svētīšana

*Par Kristībā doto solījumu atjaunošanu
Lieldienu vigīlijas laikā pilnas atlaidas.*

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālūs komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 2615406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Svētdiena, 4. aprīlis.**Kunga augšamcelšanās diena.****Lieli svētki.**

8.00 Svinīgs Rezurekcijas – Kristus augšamcelšanās dievkalpojums un Sv. Mise, vada V.E. arhibīskaps

Vissvētākā Sakramenta adorācija

11.00 Sv. Mise par draudzi.

Svētlietu pasvētīšana

Jēzus Sirds dievkalpojums

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise aizlūdzēja nodomā

Pēc katras Sv. Mises ēdienu pasvētīšana

Kolekte tiek vākta diecēzes kūrījas – arhibīskapa administrācijas vajadzībām.

***Sveicam Kristus
Augšamcelšanās
svētkos!
Sv. Jēkaba
katedrāles
garīdznieki un
pastorālie
darbinieki***

Pirmdiena, 5. aprīlis.**Lieldienu oktāva. Otrās Lieldienas.**

8.00 Sv. Mise par Irēnas un Franča veselību

11.00 Galvenā Sv. Mise. Svin V.E. arhibīskaps. *Radio translācija.*

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Mežaļu ģimeni

Otrdiena, 6. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par Annu, Helēnu un Leonu

Trešdiena, 7. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par Tomu Čeveru

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 8. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par veselību Jurijam Račinskim

Piektdiena, 9. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par +Nikolaju un +Vladimiru

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 10. aprīlis. Lieldienu oktāva.

8.00 Sv. Mise par Zentas veselību un atveseļošanu

Svētdiena, 11. aprīlis.**Lieldienu 2. svētdiena.****Kunga žēlsirdības svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Jāni, Danielu un Dzintru

15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Ivo Aškāju

Pirmdiena, 12. aprīlis

8.00 Sv. Mise par Ligitas dziedināšanu

Otrdiena, 13. aprīlis.

8.00 Sv. Mise par +Jāni un +Anatoliju un tēvu Jāni Oļševskiem

Trešdiena, 14. aprīlis.

8.00 Sv. Mise par +Anatoliju Kovaļenko
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 15. aprīlis.

8.00 Sv. Mise par +Leonu Žoglu

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Piektdiena, 16. aprīlis.

8.00 Sv. Mise par Anitu Zītari
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 17. aprīlis.

8.00 Sv. Mise par +Janīnu Ozoliņu

Svētdiena, 18. aprīlis.

Lieldienu 3.svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

11.00 Galvenā Sv. Mise par Juri

Brīvnieku

15.00 Sv. Mise (bērniem) Trīskārt

brīnišķas Mātes lūgšanu kopienas

nodomā pateicībā par kopienas 10. gadiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Svētā Jāzepa tēvišķā sirds

Pāvests Francisks līdz 8. decembrim izsludinājis sv. Jāzepam velītū gadu. Vēstnesītī 2019.g. (Nr.13,14,15) jau publicēts pārskats par sv. Jāņa Pāvila II apustulisko pamudinājumu “Atpestītāja sargātājs” (Redemptoris Custos, 1989.g.). Šoreiz piedāvājam turpinājumu pāvesta Franciska 2020.g.8.decembrī izdotajai apustuliskajai vēstulei pārdomām un lūgšanām pie sv. Jāzepa.

Svētais Jāzebs kā pieņemošais tēvs

Jāzebs pieņēma Mariju bez nosacījumiem, uzticējās eņģeļa vārdiem. Ar cēlu sirdi Jāzebs Likuma priekšrakstus balstīja mīlestībā, ar cieņu un smalkjūtību attiecās pret Mariju, vēlējās aizstāvēt Marijas reputāciju, cieņu un dzīvību. Dievs viņam palīdzēja spriedumos ar apgaismošanu.

Dzīvē bieži vien nesaprotam norišu nozīmi. Ne reti pirmā reakcija ir vilšanās un sacelšanās. Jāzebs atstāja

malā savus uzskatus un pieņēma pat it kā noslēpumainās norises. Viņš tās atbildīgi pieņēma kā daļu no savas vēstures, lai ietu uz priekšu, nepakļaujoties savām iedomām un vilšanās pieredzēm.

Jāzebs garīgajā ceļā pieņem, nevis izskaidro, un šādi uztver plašāku norisi, dziļāku nozīmi. Līdzīgi Ījabs atbildēja sievai, kas mudināja sacelties pret piedzīvoto ļaunumu: „Vai no Dieva rokas varam saņemt tikai labu un ne ļaunu?” (Īj 2: 10).

Jāzebs noteikti nav pasīvi padevies, bet drosmīgi un apņēmīgi darbojas. Svētā Gara dāvāto drosmi mūsu dzīvēs pauž pieņemšana. Vienīgi Dievs var sniegt nepieciešamo palīdzību, lai mēs pieņemtu dzīvi, kāda tā ir ar visām pretrunām, neveiksmēm un vilšanos.

Tēvs dāvā Jēzus parādīšanos mūsu vidū, kas ļauj katram pieņemt savu miesīgo vēsturi, pat ja nespējam to pilnīgi saprast.

Dievs it kā aicina arī mūs, tāpat kā Jāzepu – nebaidīties (sal. Mt 1: 20). Malā atstājamas dusmas un vilšanās, lietas jāpieņem tādas, kādas tās ir, pat ja tās neizvērsas pēc mūsu vēlmēm. Pieņemšanai jānotiek nevis pasīvi, bet ar cerību un drosmi. Šādi kļūstam atvērti dziļākai nozīmei. Piedzīvojam brīnumainu atdzimšanu, ja ir drosme dzīvot saskaņā ar Evaņģēliju. Ja arī viss it kā novirzās nepareizi un kaut ko vairs nevar labot, Dievs var izraisīt puķes augšanu pat no akmeņainas zemes. Ja arī sirds mūs nosoda, „Dievs ir lielāks, nekā mūsu sirdis, un viņš visu zina” (1 Jņ 3: 20).

Kristīgais reālisms nenoraida neko no pastāvošā. Eksistenciāla nozīme ietverta noslēpumainā un sarežģītā realitātē līdz

ar visām tās gaismām un ēnām. Viss var noritēt par labu tiem, kas mīl Dievu (sal. Rom 8: 28). Augustīns piebilst „pat tas, ko sauc par ļauno” (Enchiridion de fide, spe et caritate, 3. 11: PL 40, 236). Šādā plašā perspektīvā ticība piešķir nozīmi katram notikumam, lai cik tas priecīgs vai bēdīgs.

Ticēšana gan neietver vieglu un mierinošu risinājumu gūšanu. Kristus mācīto ticību redzam svētajā Jāzēpā, kas nemeklēja sānceļus, bet atvērtām acīm saskarās ar realitāti un par to uzņēmās personīgu atbildību.

Jāzēpa attieksme mudina pieņemt citus, bez izņēmuma, tādus, kādi tie ir un īpaši iestāties par vājajiem, jo Dievs izvēlas vājos (sal. 1 Kor 1: 27). Viņš ir „bāreņu Tēvs un atraitņu aizstāvis” (Ps 68: 6), kas norāda mīlēt svešiniekus mūsu vidū (sal. At 10: 19; Izc 22: 20 – 22; Lk 10: 29 – 37). Jēzus varēja no sv. Jāzēpa gūt ierosmi līdzībai par pazudušo dēlu un žēlsirdīgo tēvu (sal. Lk 15: 11 – 32).

Svētais Jāzēps kā radoši drosmīgais tēvs

Pirmajā etapā pie īstas iekšējas dziedināšanas ir jāpieņem personīgā vēsture un pat tas dzīvē, ko neizvēlējamies. Radoša drosme ir papildus svarīga. Tas jo īpaši parādās grūtībās, kuru priekšā var padoties, novērsties vai iesaistīties. Dažkārt grūtības izraisa iepriekš nezināmus resursus.

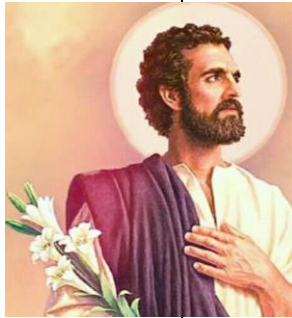
Lasot Jēzus bērnības aprakstus, bieži vien nākas pārdomāt, kāpēc Dievs nedarbojās tiešāk un skaidrāk. Taču Dievs darbojas caur notikumiem un cilvēkiem. Dievs izvēlējas Jāzēpu, lai

vadītu atpestīšanas vēstures sākumus. Caur viņu kā patieso „brīnumu” Dievs glāba Bērnu un viņa Māti. Dievs darbojās, uzticoties Jāzēpa radošajai drosmei. Nonācis Betlēmē un neatradis Marijai dzemdību vietu, Jāzēps, cik labi vien varēja, pārveidoja kūti par viesmīlības namu pasaulē nākušajam Dieva Dēlam (sal. Lk 2: 6 – 7). Sastapis Heroda draudus Bērna dzīvībai, Jāzēps, sapnī brīdināts, aizsargāja Bērnu, cēlās nakts vidū, lai bēgtu uz Ēģipti (sal. Mt 2: 13 – 14).

Virspusīga šo notikumu lasīšana bieži vien var dot iespaidu, ka pasaule atkarīga no spēcīgiem un vareniem, taču Evaņģēlija „labā vēsts” tieši norāda, ka Dievs īsteno savu pestīšanas plānu vienmēr, arī pasaulīgās varas iedomības un vardarbības ietvaros. Dažkārt mūsu dzīves arī it kā liekas atkarīgas no varenajiem, taču Evaņģēlijs norāda, kam ir vērtība. Dievs vienmēr mūs glābj, ja izrādām tādu radošu drosmi, kāda bija šim Nācaretes galdniekam, kas problēmu spēja izvērst iespējā ar nemitīgu uzticēšanos Dieva apredzībai.

Ja Dievs dažkārt it kā nepalīdz, tas noteikti nenozīmē, ka esam pamesti. Drīzāk mums uzticēts plānot, būt radošiem un pašiem atrast risinājumus.

Šādu radošu drosmi izrādīja paralizētā draugi, kuri to nolaida zemē no jumta, lai tuvinātu Jēzum (sal. Lk 5: 17 – 26). Grūtības nepalika par šķērslī šo draugu drosmei un neatlaidībai. Tie bija pārliecināti, ka Jēzus varētu to dziedināt. Viņa grēki tika piedoti, redzot viņu ticību (sal. Lk 5: 19 – 20). Jēzus atzina radošo

ticību, ar kādu tie centās viņam tuvināt slimo draugu.

Evaņģēlijs neliecina, cik ilgi Ēģiptē palika Marija, Jāzeps un Bērns. Tomēr tiem noteikti vajadzēja ēst, atrast mājokli un darbu. Svētajai ģimenei nācās risināt konkrētas problēmas, tāpat kā jebkurai citai ģimenei, tāpat kā migrantiem mūsu dienās. Sv. Jāzeps ir īpašs aizbildnis visiem, kuri spiesti atstāt dzimteni kara, naida, vajāšanu un nabadzības dēļ.

Pēc katra ar Jāzepu saistīta notikuma Evaņģēlijs liecina, ka viņš ceļas, ņem līdzī Bērnu un Māti, izpilda Dieva norādes (sal. Mt 1: 24; 2: 14, 21).

Mūsu ticībai visvērtīgākie ir Jēzus un viņa Māte Marija. Dieva pestīšanas plānā Dēls nav atdalāms no Mātes, no Marijas, kas gāja ticības svētceļojumā un uzticīgi saglabāja vienotību ar Dēlu līdz krusta pakājei (Lumen gentium, 58).

Jēzus un Marija noslēpumaini uzticēti arī mūsu atbildībai, rūpēm un gādībai. Visvarenā Dieva Dēls nāca mūsu pasaulē ļoti trausls. Viņu nācās Jāzepam aizstāvēt, aizsargāt, aprūpēt un audzināt. Jāzepam uzticējās Dievs, kā arī Marija un Jēzus, par kuriem viņš vienmēr gādāja arī kā Baznīcas sargātājs, jo Baznīcā vēsturiski turpinās Kristus Miesa, bet Marijas mātišķība izpaužas Baznīcas mātišķībā.

Darbi vismazākajiem Jēzus ģimenes locekļiem tiek darīti pašam Jēzum (sal. Mt 25: 40). Līdz ar to katrs trūcīgais, cietošais vai mirstošais, katrs svešinieks, cietumnieks un slimais ir tas „bērns”, kuru Jāzeps nemītīgi aizsargā. Svēto Jāzepu tāpēc piesauc kā aizsargu dzīves pabērniem, trūcīgiem, trimdiniekiem, cietošiem un mirstošiem. Baznīca cenšas īpaši mīlēt

tos mazākos brāļus un māsas, par kuriem Jēzus sevišķi rūpējās un ar kuriem personīgi vienojās. No svētā Jāzepa jāmācās tādas pašas rūpes un atbildība. Mums jāmācās mīlēt Bērnu un Māti, mīlēt sakramentus un tuvākmīlestību, mīlēt Baznīcu un trūcīgos. Katrs no tiem vienmēr ir bērns un māte.

Svētais Jāzeps kā strādājošais tēvs

Svētais Jāzeps kā galdnieks godīgi pelnīja ģimenes labā. No viņa Jēzus mācījās maizes ēšanas vērtību, cieņu un prieku kā darba augļus. Sv. Jāzeps ir aizbildnis un piemērs cienīgam darbam, kas ir līdzdalība pestīšanas darbā, iespēja veicināt valstības nākšanu, attīstīt savas spējas un ar tām kalpot sabiedrībai un brālīgai kopībai. Ar darbu var piepildīt sevi un arī ģimeni, kas bez darba sevišķi padota grūtībām, spriedzei, atsvešinātībai un pat sabrukumam. Saskaņā ar cilvēka cieņu katram pienākas iespēja pienācīgi nopelnīt.

Lai kāds būtu darbs, strādājošie sadarbojas ar pašu Dievu un savā veidā rada apkārt esošo pasauli. Pašreizējā ekonomiskā, sociālā, kulturālā un garīgā krīze lai rosina visus no jauna novērtēt darba nozīmi un nepieciešamību, ieviešot atjaunotu „normālu” stāvokli, kurā neviens nav atstumts. Svētā Jāzepa darbs atgādina, ka pats Dievs, kļūstot par cilvēku, novērtēja darbu. Bezdarba situācija lai liek pārvērtēt prioritātes. Lai strādnieks sv. Jāzeps palīdz paust stingru pārliecību, ka darbs pienākas katram jauniešim, katram cilvēkam un ģimenei.

(nobeigums sekos)

Krīzes pārvarēšana ar drosmi un jaunu iztēli

Jēzus pēc augšāmcelšanās sveica viņas ar vārdiem „Priecājieties!” Jēzus sastop viņas, lai izvērstu bēdas priekā un mierinātu pārbaudījumos (sal. Jņ 31: 13). Viņš kā augšāmcēlies vēlas celt jaunai dzīvei šīs sievietes un līdz ar viņām visu cilvēci. Viņš vēlas jau aizsākt līdzdalību augšāmceltajā stāvoklī, kas vēl mums stāv priekšā.

Liktos provokācija aicināt uz prieku pandēmijas apstākļos, slikts humors attiecībā uz mūsu krīzes nopietnajām sekām. Daudzi līdz ar Emausa mācekļiem to uzskatītu par nesapratnes vai bezatbildības žestu (Lk 24: 17 – 19). Tāpat, kā pirmie mācekļi, kas devās uz kapu, atrodamies sāpju un neskaidrības gaisotnē, kas liktu jautāt: „Kas novels akmeni pie kapa ieejas?” (Mk 16: 3). Kā risināt patreizējo nomāktības situāciju? Krīze un tās sekas norāda uz sāpēm un sērām, raizēm un satraukumu. Tas ir kā kapakmens nākotnes priekšā, un savā reālismā tas neveicina cerību. Trauslie un vecie cieš vientulību, ģimenes nezina, kā apgādās savus locekļus, veselības aprūpes personāls izsīcis spēkos. Liekas, ka šim smagumam būtu gala Vārds.

Kad Evaņģēlijā minētās sievietes pārņem šaubas, apjukums, bailes, viņas tomēr nestāvēja uz vietas, nekļuva paralizētas šo norišu dēļ. Ar mīlestību uz Jēzu un ar savu neizvietojamu sievišķību viņas spēja pieņemt esošo situāciju un centās izvairīties no šķēršļiem, lai atrastos līdzās savam Kungam. Daudzi atstāja Jēzu aiz bailēm

un nedrošības, nodeva un aizbēga (sal. Jņ 18: 25 – 27). Sievietes tomēr neskrēja prom. Agri no rīta viņas ar aromātiskām eļļām devās uz Jēzus kapu (Mk 16: 1). Šajā laikā daudzi paūz savu svaidījumu atbildībā un gādībā par citiem. Tie ir ārsti, māsiņas, brīvprātīgie, kuriem ir drosme iestāties par citu veselību un dzīvībām. Ja arī jautājums palicis: „Kas novels akmeni no kapa ieejas?” (Mk 16: 3), tomēr tie nav pārtraukuši ziedoties citu labā.

Savās nodarbēs un raizēs mācekļi arī dzird vēsti, ka Jēzus ir atkal dzīvs. Viņu svaidījums domāts nevis nāvei, bet dzīvībai. Nebija veltīgi būt nomodā un pavadīt Jēzu pat līdz nāvei un viņa lielajam izmisumam. Jēzus izrādījās dzīvs un gājis viņiem pa priekšu ceļā. Akmens pie kapa izrādījās novels. Tāpēc nāk prieks un cerība, šādi mainās mūsu darbība: mūsu svaidījuma veidi, mūsu pienākumi. Mūsu modrība un jebkāda veida pavadība nav veltīgi: tas nav pienākums, kas vērstas uz nāvi. Kad vien ņemam dalību Jēzus ciešanās, pavadot ciešanās mūsu līdzcilvēkus, tad arī piedzīvojam ciešanās augšāmcelšanās iespēju un jaunumu: Jēzus jau iet pa priekšu ceļā un novērš akmeņus, kuri mūs paralizē. Uz Jēzus krusta iznīcinātā dzīvība atgriežas jaunā kvalitātē. Tāpat visa mūsu atdeve un kalpošana dzīvībai gūst jaunu kvalitāti, kad ļaujām Jēzus dāvatājam svaidījumam izplatīties mūsos un ap mums, atjaunojot sāpīgo realitāti.

Līdzīgi kā sievietes Evaņģēlijā, esam atkārtoti aicināti uz pārveidošanos šīs vēsts dēļ: Jēzus ar savu novitāti var vienmēr atjaunot mūsu individuālo un

kopienas dzīvi. Šajā izpostītajā zemē Jēzus atjauno skaistumu un ievieš cerību: „Lūk, es radu jaunu: tagad jauni asni, vai tos neievērojat?” (Is 43: 19). Dievs nekad neatstāj savu tautu, vienmēr to pavada, īpaši sāpju brīžos.

Šis laiks māca, ka neviens netiek pestīts viens pats. Robežas izjūk un mūri krīt, visas integristu runas izšķīst iepretī cilvēciskam trauslumam. Pasha aicina atcerēties cita veida, neuzkrītošo, smalkjūtīgo, izlīgumu nesošo klātbūtni (Is 43: 2 – 3), kurā pulsē jauna dzīvība, kas vēlas atdoties visiem. Sv. Gara dvesma, kas paver apvāršņus, izraisa radošumu, atjauno brālību. Svarīgi izšķirt un atrast šo Gara impulsu kopā ar citiem, lai liecinātu un izplatītu to jauno dzīvību, kādu Jēzus vēlas nest šajā laikā. Šis ir laiks, kas labvēlīgs Kungam, un tas prasa no mums sadarbību ar Dieva žēlastību. Jāatrod drosme jaunai iztēlei attiecībā uz iespējamo līdz ar Evaņģēlija piedāvāto realismu. Gars neļauj sevi aprobežot kādās noteiktās shēmās un struktūrās. Viņš vēlas atjaunot visu.

Šajā laikā svarīgi cilvēcei kopīgi meklēt ilgtermiņa visaptverošu attīstību. Arī dzīves vietas ierobežotība pauž atbildību par citiem pandēmijas apturēšanā. Jāizvērs solidaritāte, apzinoties, ka veidojam kopīgu vēsturi; kopīgi atbildam arī par tiem ļaunumiem, kas skar miljoniem cilvēku visā pasaulē. No cietošiem nav jānorobežojas. Mūsu spējās ir atbildēt uz Dieva jautājumu: „Kur ir tavs brālis?” (Rad 4: 9) un tad atklājas mūsu

tautas dvēsele, tās cerība, ticība un mīlestība.

Reāls iespaids notiks mūsu vienprātīgā un atbildīgā darbībā, vērsoties pret vardarbību visās tās izpausmēs. Lai vienaldzība mūs neturpina apdraudēt. Krīzes „antivielas” ir taisnība, tuvākmīlestība un solidaritāte. Jāveido mīlestības un cerības civilizācija iepretī raizēm un bailēm. Tā jāveido katru dienu.

Jēzus mūsu pieredzē saka: „Pricājieties” (sal. Mt 28: 9), un lai šis augšāmceltā Kristus sveiciens mobilizē mūs liecināt un izplatīt Labo vēsti par Dieva valstību.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai
ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba
Romas katoļu draudze
Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un
atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com